

(1090 метра за най-сѣверната верига), се намалява до 800 метра за най-южната. На истокъ отъ София, отатъкъ отъ Искъръ, се вижда *Мургашиката* планинска верига, най-главний връхъ на която, носящъ сѣщото име, има 1689 метра.

Възвишеноститѣ които се намиратъ прѣдъ главната планинска верига, и които се именуваатъ *Малки Балканъ*, сж отъ много по-малка височина; тя не надминава 500 метра надъ морското равнище; тѣзи възвишености съставляватъ, впрочемъ, единъ естественъ проходъ между сѣщия Балканъ и Дунавската равнина.

Въ онази частъ, която се простира отъ Бѣлоградчикъ до лѣвия брѣгъ на Искъръ, забѣлжителни сж най-напрѣдъ чудно нарѣзанитѣ скали на Бѣлоградчикъ, *Столовитѣ*, съ върхове голи и равни като маси, — *Широката-Планина*, — *Пастрината-Планина* и *Врачанската-Планина*, живописна планинска верига, съ остри върхове които иматъ до 1300 и даже 1400 метра отвѣсна височина надъ морското равнище. Тази послѣдняя планинска верига, която до нѣкъдѣ граничи съ лѣвия брѣгъ на Искъръ, се съединява право съ главната верига, на която тя може да се счита за расклонение. Срдната ѝ, обаче, отвѣсна височина надъ морското равнище е много по-голяма отъ онѣзи на другитѣ планински вериги съставляющи Малкия-Балканъ, къмъ който я причислява географическото и мѣстоположение.

Тукъ именно единъ отъ първитѣ поборници за българската независимостъ, *Христо Ботйовъ*, намѣри смъртта въ 1873 год. при единъ опитъ за възстание.

На сѣверо-истокъ отъ Врачанската планина, на сѣщия брѣгъ на Искъръ ся вижда *Стрѣнницката Планина*, най-високитѣ върхове на която иматъ отъ 600 до 800 метра отвѣсна височина надъ морското равнище.

*Срдната частъ на Балканитѣ* въ много отношения се различава отъ прѣдшната. Не южната страна е по-полюзната, а напротивъ сѣверната; южнитѣ склонове, които по нѣкога иматъ 40° на-

формѣе de plusieurs chaînes parallèles, entre lesquelles coulent des affluents de l'Isker et de la Nichava, et dont les altitudes moyennes décroissent de 1000 mètres pour la chaîne la plus septentrionale, jusqu'à 800 mètres pour la plus méridionale. A l'ouest de Sophia, on voit, à partir de l'Isker la chaîne de Mourgasch, dont le principal sommet, portant le même nom, atteint 1689 mètres.

La ligne de hauteurs qui se trouve en avant de la chaîne principale et qui porte le nom de Petit-Balkan (Malki Balkan) est beaucoup moins élevée que la première. Son altitude moyenne n'est guère que de 500 mètres; elle forme donc une transition naturelle entre le Balkan proprement dit et la terrasse danubienne.

Dans la partie qui s'étend de Belogradtchik à la rive gauche de l'Isker, nous remarquerons d'abord les rochers curieusement découpés de Belogradtchik, les Stolové aux sommets nus et plats comme des tables (blg. stolové), la Chiroka Planina, la Pastrina Planina, puis la Vratschanska Planina (Monts de Vratza), chaîne pittoresque, aux sommets aigus, atteignant jusqu'à 1300 et 1400 mètres d'altitude. Cette dernière chaîne qui, borde sur une certaine étendue la rive gauche de l'Isker, se rattache directement à la chaîne principale dont elle peut être considérée comme une ramification. Son altitude moyenne est du reste de beaucoup supérieure à celle des autres parties du Petit-Balkan auquel la rattache sa situation géographique.

C'est dans ces montagnes qu'un des précurseurs de l'indépendance bulgare, Kristo Botew, trouva la mort en 1876, lors d'une tentative d'insurrection.

Au nord-est des Monts de Vratsa nous voyons encore, sur la même rive de l'Isker, la chaîne demi-circulaire appelée Strenitsa Planina dont les points les plus élevés sont compris entre 600 et 800 mètres d'altitude.

La partie centrale des Balkans diffère à plusieurs égards de la précédente. Ce n'est plus le versant sud qui est le plus adouci, mais au contraire celui du nord, tandis que les parois méridionales dont l'inclinaison est parfois de 40°, présentent de loin